

יומא עא

הבאת ברייתא: תנו רבנן: *ואא אהנן אף אף מוצד, למה הוא בא - להוציא את הכף ואת המחתה, שכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר, חוץ מפסוק זה.*

שאלה: מאי טעמא?

תשובה 1: אמר רב חסדא: גמירי חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, ואי אמרת כסדרן כתיבי - לא משכחת לה אלא שלש טבילות וששה קידושין.

קושי: מתקיף לה רבי זירא: ודילמא מפסיק ליה בשעיר הנעשה בחוץ (המוזכר בספר במדבר ואז אין שיבוש בסדר בפסוקים בויקרא)!

תירוץ: אמר אביי: אמר קרא *ויצא וצעה את צלתו*, מיציאה ראשונה עבד אילו ואיל העם.

תשובה 2: רבא אמר: אמר קרא *אפס את כדדי הכד שאין תלמוד לומר אפר אפר*,

כלום אדם פושט אלא מה שלובש? אלא מה תלמוד לומר *אפר אפר* - שלבש כבר.

קושי: מתקיף לה רבה בר רב שילא: ואימא דמפסיק ליה בשעיר הנעשה בחוץ!

תירוץ: הכתיב ויצא ועשה.

הפסוקים בויקרא פרק טז כב-כח	המעשה	הסדר לפי מסקנת הגמרא
(כב) וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֹונָתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה וְשָׁלַח אֶת הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר:	שילוח השעיר לעזאזל	1
(כג) וְבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בָּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם:	הוצאת הכף והמחתה מקודש הקדשים	5
(כד) וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַיַּעֲשֶׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת עֹלֶת הָעֵם וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי הָעֵם	אילו איל העם	3
(כה) וְאֵת חֶלֶב הַחֲטָאת וְקִטְרִי הַמִּזְבֵּחַ:	הקטרת אימורים של השעיר והפר	4
(כו) וְהַמְשִׁלַּח אֶת הַשְּׂעִיר לְעִזָּאזֵל יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל הַמִּחְנָה:	שילוח השעיר לעזאזל – טומאת האדם שעסק בו	1
(כז) וְאֵת פֶּרֶי הַחֲטָאת וְאֵת שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכֹפֶר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם:	שריפת הפר והשעיר	2
(כח) וְהַשְּׂרִיף אֹתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל הַמִּחְנָה:	טומאת האדם שעסק בשריפתם	2

קושי על הברייתא: וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר? והא קראי כתיבי: *ואת חטאת*

החטאת יקטיר האמצחה והדר ואת פר החטאת ואת עציר החטאת. ואילו אגן תנן:

הרואה את כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין, ואילו אמורי חטאת בתר הכי מקטיר להו!

תירוץ: אימא: חוץ מפסוק זה ואילך.

קושי: ומאי חזית דמשבשת קראי? שביש מתניתא!

תירוץ 1: אמר אביי: אמר קרא *והעלה אפר*, מה משלח - דמעיקרא, אף

שורף דמעיקרא.

קושי על התירוץ: אדרבה, מה שורף דהשתא, אף משלח - דהשתא!

תירוץ: *והעלה אפר* - דמעיקרא משמע.

תירוץ 2: רבא אמר: אמר קרא *יצא ח' עד מתי יהא זקוק לעמוד חי* - עד שעת

כפרה, ואימתי שעת כפרה - בשעת מתן דמים ותו לא.

משנה. כהן גדול משמש בשמונה כלים וההדיוט בארבעה: בכתונת, ומכנסים, ומצנפת, ואבנט. מוסיף עליו כהן גדול חשן, ואפוד, ומעיל וציץ.

באלו נשאלין באורים ותומים, ואין נשאלין אלא למלך, ולאב בית דין, ולמי שהציבור צריך בו.
תנו רבנן:

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

שש	חוטן כפול ששה	דאמר קרא ויצלו את הכתנת ee... ואת המצנת ee ואת פארי המצנת ee ואת מכנסי הפד ee מעני. חמשה קראי כתיבי: חד - לגופיה, דכיתנא ניהוו. וחד - שיהא חוטן כפול ששה, וחד - שיהיו שזורין, וחד - לשאר בגדים שלא נאמר בהן שש, וחד - לעכב.
משזר	שמונה	דכתיב ויצלו על שולי המציל רחוני תכלת וארמון ותולעת שני מעני ויליף מעני מעני מפרוכת, מה להלן עשרים וארבעה - אף כאן עשרים וארבעה דהוה כל חד וחד תמני. קושי: ונילף מחשן ואפוד, מה להלן עשרים ושמונה אף כאן עשרים ושמונה! תירוץ 1: דנין דבר שלא נאמר בו זהב מדבר שלא נאמר בו זהב, לאפוקי חשן ואפוד שנאמר בהן זהב קושי על התירוץ: אדרבה, דנין בגד מבגד, לאפוקי פרוכת, דאהל הוא! תירוץ 2: דנין מאבנט, ודנין בגד ודבר שלא נאמר בו זהב, מבגד ודבר שלא נאמר בו זהב, ואין דנין דבר שאין בו זהב מדבר שיש בו זהב.
מעיל	שנים עשר	
פרוכת	עשרים וארבעה	
חושן ואפוד	עשרים ושמונה	

שמות פרק לט

(כז) ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו:

(כח) ואת המצנת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הפד שש משזר:

(כט) ואת האבנט שש משזר ותכלת וארמון ותולעת שני מעשה רקם פאשר צנה ה' את משה:

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •